

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

07 березня 2019 р.

Київ

№ 146-р

Про результати розгляду справи
про державну допомогу
№ 500-26.15/27-18-ДД

За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, надісланого листом Криворізької міської ради від 26.04.2018 № 2/9-1733 (вх. № 216-ПДД від 03.05.2018), розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 12.09.2018 № 02/206-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/27-18-ДД для проведення поглибленого аналізу державної допомоги для конкуренції.

Антимонопольний комітет України, розглянувши матеріали справи про державну допомогу № 500-26.154-18-ДД та подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги про попередні результати розгляду справи від 25.02.2019 № 500-26.15/27-18-ДД/71-спр,

ВСТАНОВИВ:

- (1) Листом Криворізької міської ради від 26.04.2018 № 2/9-1733 (вх. № 216-ПДД від 03.05.2018) надіслано повідомлення про нову державну допомогу, яке було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Повідомлення).
- (2) Антимонопольним комітетом України листом від 16.05.2018 № 500-29/05-5904 зазначене Повідомлення було залишено без руху й надано тридцятиденний строк для усунення недоліків та надання додаткової інформації. Листом Криворізької міської ради від 10.07.2018 № 2/9-2981 (вх. № 5-01/8150 від 12.07.2018) надано додаткову інформацію до Повідомлення.
- (3) За результатами розгляду Повідомлення розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 12.09.2018 № 02/206-р розпочато розгляд справи № 500-26.15/27-18-ДД про державну допомогу для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції. Листом Антимонопольного комітету України від 14.09.2018 № 500-29/02-12023 направлено копію розпорядження на адресу Криворізької міської ради. На офіційному веб-порталі Антимонопольного комітету України опубліковано інформацію про початок розгляду справи про державну допомогу зі зверненням до всіх заінтересованих осіб щодо подання протягом 30 календарних днів вмотивованих

заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги та іншої інформації у зв'язку з розглядом справи про державну допомогу.

- (4) Листом від 29.10.2018 № 500-29/02-14408 Антимонопольний комітет України звернувся до Криворізької міської ради щодо надання у тридцятиденний строк необхідної інформації для розгляду справи про державну допомогу.
- (5) Криворізькою міською радою листом від 04.12.2018 № 3/9/6023 (вх. № 5-02/14960 від 10.12.2018) надано інформацію для розгляду справи про державну допомогу.
- (6) Криворізькою міською радою листом від 28.02.2019 № 3/9/1274 (вх. № 5-01/2590 від 01.03.2019) надано інформацію для розгляду справи про державну допомогу.

1. ВІДОМОСТІ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

1.1. Надавач підтримки

- (7) Криворізька міська рада (далі – Криворізька МР) (50101, пл. Молодіжна, 1, м. Кривий Ріг, ідентифікаційний код юридичної особи 41265864).

1.2. Отримувач підтримки

- (8) Суб'єкти господарювання – суб'єкти малого підприємництва першої та другої групи платників єдиного податку.

1.3. Мета (ціль) підтримки

- (9) Метою (ціллю) підтримки є:
 - сприяння окремим видам господарської діяльності;
 - підтримка малого підприємництва.

1.4. Очікуваний результат

- (10) Здійснення підтримки малого підприємництва, зниження податкового навантаження на суб'єктів господарювання.

1.5. Форма підтримки

- (11) Встановлення зниженої ставки єдиного податку для суб'єктів господарювання в окремих видах господарської діяльності.
- (12) Встановлення пільг зі сплати єдиного податку.

1.6. Підстава для надання підтримки

- (13) Податковий кодекс України.
- (14) Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні».
- (15) Рішення Криворізької міської ради від 23.05.2018 № 2711 «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва міста Кривого Рогу на 2019 рік» (далі – Рішення Криворізької МР № 2711).

1.7. Тривалість підтримки

(16) 3 01.01.2019 по 31.12.2019.

2. ІНФОРМАЦІЯ, ОТРИМАНА В ПРОЦЕСІ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

(17) Відповідно до отриманої від надавача інформації ставки та пільги зі сплати єдиного податку встановлені Криворізькою МР на підставі статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та статей 10 та 293 Податкового кодексу України.

(18) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються питання, зокрема, встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.

(19) Статтею 63 зазначеного вище Закону визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.

(20) Відповідно до статті 10 Податкового кодексу України до місцевих податків належить, зокрема, єдиний податок.

(21) Відповідно до пункту 291.3 статті 291 Податкового кодексу України юридична особа чи фізична особа-підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

(22) Пунктом 291.4 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються, зокрема, на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група - фізичні особи-підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група - фізичні особи-підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

(23) Пунктом 291.7 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;

- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;
- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

(24) Відповідно до пункту 293.1 статті 293 Податкового кодексу України ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

- (25) Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:
- 1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
 - 2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.
- (26) Рішенням Криворізької МР № 2711 встановлено на 2019 рік такі ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців:
- 1) платників єдиного податку I та II груп відповідно до видів діяльності згідно з додатком;
 - 2) платників єдиного податку, які здійснюють види діяльності, не зазначені в додатку:
 - I групи – 8 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць;
 - II групи – 17 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць;
 - 3) суб'єктів господарювання, які оформили трудові відносини з 10 найманими працівниками (II група платників податку), та осіб з інвалідністю, які самостійно здійснюють підприємницьку діяльність (I група платників податку) – на рівні 50 % встановленої ставки.
- (27) У додатку до Рішення Криворізької МР № 2711 встановлено такі ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності та групи платників єдиного податку:

№ з/п	Види господарської діяльності	Фіксована ставка єдиного податку	
		I група платників єдиного податку	II група платників єдиного податку
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
1	Виготовлення взуття за індивідуальним замовленням	8	13
2	Послуги з ремонту взуття	6	12
3	Виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням	7	12
4	Виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням	8	17
5	Виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням	8	17
6	Виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням	7	5
7	Виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням	8	12
8	Виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням	8	17

1	2	3	4
9	Додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням	8	17
10	Послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів	8	12
11	Виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням	8	12
12	Послуги з ремонту трикотажних виробів	8	12
13	Виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням	8	17
14	Послуги з ремонту та реставрації килимів і килимових виробів	8	17
15	Виготовлення шкіряних галантерейних і дорожніх виробів за індивідуальним замовленням	8	17
16	Послуги з ремонту шкіряних галантерейних і дорожніх виробів	8	12
17	Виготовлення меблів за індивідуальним замовленням	8	17
18	Послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів	8	17
19	Виготовлення теслярських і столярних виробів за індивідуальним замовленням	8	13
20	Технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням	8	17
21	Послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури	8	17
22	Послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів	8	17
23	Послуги з ремонту годинників	8	12
24	Послуги з ремонту велосипедів	8	12
25	Послуги з технічного обслуговування та ремонту музичних інструментів	8	17
26	Виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням	8	17
27	Послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів	6	12
28	Виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням	8	17
29	Послуги з ремонту ювелірних виробів	8	17
30	Прокат речей особистого користування та побутових виробів	8	17
31	Послуги з виконання фоторобіт	8	13
32	Послуги з оброблення плівок	8	13
33	Послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів	8	15
34	Послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних та хутрових виробів	8	15

1	2	3	4
35	Вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням	8	17
36	Послуги перукарень	8	12
37	Ритуальні послуги	7	17
38	Послуги, пов'язані із сільським та лісовим господарством	4	7
39	Послуги домашньої прислуги	6	10
40	Послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням	6	11
41	Роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках (крім продажу підакцизних товарів), у тому числі: - фруктів і овочів (вітчизняного виробництва), включаючи картоплю; - саджанців, насіння, розсади; - молока, молочних продуктів та яєць; - друкованих видань; - товарів похоронної атрибутики; - товарів народного промислу	8, 7, 7, 4, 6, 4, 4	17, 12, 12, 7, 9, 7, 7
42	Роздрібна торгівля: - у неспеціалізованих магазинах; - продуктів харчування в спеціалізованих магазинах (крім продажу підакцизних товарів), у тому числі: фірмова торговельна мережа виробників продуктів харчування; магазини (відділи) з обслуговування осіб з інвалідністю внаслідок війни; - книгами та друкованими виданнями; - товарами спортивного призначення	Не поширюється	15, 15, 9, 4, 9, 12
43	Сільське господарство та мисливство. Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур. Лісове господарство та лісозаготівлі. Тваринництво. Рибне господарство	Не поширюється	7
44	Перероблення та консервування фруктів та овочів	Не поширюється	7
45	Вирощування ягід, горіхів, фруктів, пряних, ароматичних і лікарських культур	Не поширюється	
46	Виробництво: - цукру, какао, шоколаду та цукрових кондитерських виробів, чаю та кави, прянощів і приправ. Перероблення та консервування риби. Виробництво продуктів борошномельно-круп'яної	Не поширюється	11,

	промисловості, крохмалів і крохмальних продуктів, готових кормів для тварин; - безалкогольних напоїв, мінеральних вод та інших вод, розлитих у пляшки; - хліба, хлібобулочних і борошняних виробів, сухарів і сухого печива, борошняних кондитерських виробів, тортів і тістечок тривалого зберігання, макаронних виробів і такого роду борошняних виробів, олії та тваринних жирів; - молочних продуктів, морозива		10, 9, 7
47	Виробництво: - скла та виробів зі скла; - іншої продукції з фарфору та кераміки; - ігор та іграшок; - виробів з паперу та картону; - мітел і щіток	Не поширюється	13, 12, 11, 11, 10.
48	Видання книг, періодичних видань та інша видавнича діяльність. Поліграфічна діяльність і надання пов'язаних з нею послуг	Не поширюється	9, 13
49	Збирання безпечних відходів. Оброблення та видалення безпечних відходів.	Не поширюється	11
50	Збирання небезпечних відходів. Оброблення та видалення небезпечних відходів.	Не поширюється	9
51	Діяльність: - з функціонування атракціонів і тематичних парків; - концертних та театральних залів; - у сфері спорту; - з догляду за хворими із забезпеченням проживання; - індивідуальна мистецька діяльність; - громадських вбиралень і лазень	Не поширюється	15, 13, 10, 8, 7, 5,
52	Пакування	Не поширюється	11

(28) За інформацією від надавача, проведено опитування серед суб'єктів господарювання щодо спрямування ними заощаджених на сплаті єдиного податку коштів на конкретні витрати, за результатами якого з'ясовано, що кошти спрямовуються на:

- створення робочих місць для молоді;
- закупівлю матеріалів, сировини та обладнання для виконання робіт;
- утримання приміщення в належному санітарно-технічному стані;
- підвищення кваліфікації тощо.

Разом із тим вимог щодо спрямування заощаджених коштів до суб'єктів господарювання нормативно-правовими чи розпорядчими актами не встановлено.

(29) Також надавач повідомив, що для визначення розміру ставки єдиного податку здійснювались консультації з представниками громадських організацій, розглядалися

на засіданнях міської координаційної ради з питань розвитку підприємництва та міських галузевих рад підприємців із питань відповідного спрямування депутатами міської ради на засіданнях постійних комісій. Разом із тим, інформації щодо методики, алгоритму, на підставі якого здійснюється розрахунок конкретного розміру ставки податку та визначення видів господарської діяльності, які потребують зниженої ставки податку, надавачем не надано.

(30) Надавачем у Повідомленні зазначено, що державна допомога надається з метою сприяння окремим видам господарської діяльності та для підтримки малого підприємництва. При цьому показники досягнення зазначених цілей надавачем опрацьовуються під час відстеження результативності дії регуляторного акта – Рішення Криворізької МР № 2711. Показниками для надавача є стан суспільних відносин та обсяг отримання бюджетом міста надходжень від сплати єдиного податку.

3. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

(31) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

(32) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

(33) Відповідно до підпункту 1 частини другої статті 3 Закону дія закону не поширюється на підтримку, зокрема, у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства.

(34) Згідно з частиною першою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:

- 1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;
- 2) виконання загальнодержавних програм розвитку або розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;
- 3) сприяння окремим видам господарської діяльності або суб'єктам господарювання в окремих економічних зонах, за умови, що це не суперечить міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
- 4) підтримки та збереження національної культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним.

(35) Частиною другою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що Кабінет Міністрів України визначає, зокрема, критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на підтримку середнього та малого підприємництва.

- (36) Критерії оцінки допустимості державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57 (далі – Критерії оцінки).
- (37) Згідно з підпунктом 1 пункту 3 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, коли надається з метою забезпечення сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, створення сприятливих умов для розвитку середнього та малого підприємництва, стимулювання їх інвестиційної та інноваційної активності, сприяння діяльності щодо реалізації вироблених ними товарів (робіт, послуг), забезпечення зайнятості населення.
- (38) Підпунктом 2 пункту 3 Критеріїв оцінки встановлено, що державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва спрямована на відшкодування суб'єктам господарювання:
- витрат на реалізацію інвестиційних проектів (створення нового суб'єкта господарювання; розширення виробничих потужностей; диверсифікацію асортименту товарів (робіт та послуг); зміну виробничого процесу), що включають:
 - права власності на результати інтелектуальної діяльності, а також інші аналогічні права, визнані об'єктом права власності, право користування майном та майновими правами, набуті в установленому законодавством порядку (далі - нематеріальні активи);
 - основні засоби і оборотні активи, які мають матеріальну форму і не є коштами, цінними паперами, деривативами і нематеріальними активами (далі - матеріальні активи). Матеріальні та нематеріальні активи повинні залишатися у власності суб'єкта господарювання - отримувача державної допомоги і перебувати на його балансі не менш як п'ять років (для середнього та малого підприємництва - трьох років);
 - витрат на створення нових робочих місць;
 - витрат на провадження основного виду діяльності суб'єкта господарювання (лише для середнього та малого підприємства), що включають витрати, метою яких є скорочення поточних витрат підприємства, що не пов'язані з реалізацією інвестиційного проекту (витрати на оплату праці, матеріали, послуги, які надаються за договором, оренду, адміністративні витрати тощо, крім амортизаційних відрахувань і вартості фінансування, якщо такі витрати зараховані до витрат під час надання державної допомоги);
 - витрат (лише для середнього та малого підприємства) на надання консультаційних послуг, проведення підготовчих досліджень, участь у торгових ярмарках, а також витрат на проведення попереднього відбору і експертизи фінансовими посередниками або інвесторами з метою визначення новостворених суб'єктів малого підприємства;
 - витрат на підтримку новостворених суб'єктів малого підприємства;
 - витрат на оренду землі та будівель, строк оренди яких повинен становити не менше п'яти років з дня очікуваного завершення реалізації інвестиційного проекту або не менше трьох років для середнього та малого підприємства;
 - витрат, пов'язаних з придбанням орендованого майна, крім землі та будівель, у разі, коли оренда здійснюється у формі фінансового лізингу і покладає на отримувача державної допомоги обов'язок щодо придбання майна після завершення строку фінансового лізингу;
 - витрат на заробітну плату у зв'язку із створенням отримувачем державної допомоги нових робочих місць.

- (39) Згідно з підпунктом 3 пункту 3 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, коли забезпечується:
- створення нових робочих місць в результаті здійснення інвестиції та збереження їх отримувачем державної допомоги протягом не менше п'яти (для суб'єктів великого підприємництва) та трьох (для середнього та малого підприємництва) років з дня фактичного працевлаштування;
 - здійснення інвестицій, що призвело до збільшення штатних одиниць відповідного отримувача державної допомоги у порівнянні із середнім показником за останні 12 місяців (у разі ліквідації робочих місць протягом такого періоду їх кількість визначається виходячи із загальної кількості нових робочих місць);
 - заповнення вакансій протягом трьох років з моменту створення відповідного робочого місця.
- (40) Відповідно до пункту 4 Критеріїв оцінки до категорій отримувачів державної допомоги для підтримки середнього та малого підприємництва належать суб'єкти середнього та малого підприємництва, що провадять діяльність у будь-якій галузі.
- (41) Пунктом 5 Критеріїв оцінки встановлено, що ці критерії не застосовуються до суб'єктів господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.
- (42) Пунктом 4 Критеріїв оцінки, зокрема, встановлено, що державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, крім новостворених суб'єктів малого підприємництва, надається у будь-якій формі.
- (43) Згідно з пунктом 7 Критеріїв оцінки, у разі коли суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, з метою визначення сукупного розміру державної допомоги на забезпечення розвитку регіонів та підтримку середнього та малого підприємництва ураховується розмір всіх витрат, зазначених у пункті 3 цих критеріїв, за всіма чинними програмами державної допомоги та індивідуальної державної допомоги.
- (44) Пунктом 8 Критеріїв оцінки встановлено, що максимальний розмір державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів, у тому числі для підтримки інвестицій та створення нових робочих місць у результаті реалізації інвестиційного проекту, становить, зокрема:
- для суб'єктів середнього підприємництва – до 60 відсотків таких витрат;
 - для суб'єктів малого підприємництва – до 70 відсотків таких витрат.
- (45) Частиною третьою статті 55 Господарського кодексу України встановлено, що суб'єкти господарювання залежно від кількості працюючих та доходів від будь-якої діяльності за рік можуть належати до суб'єктів малого підприємництва, у тому числі до суб'єктів мікропідприємництва, середнього або великого підприємництва. При цьому суб'єктами малого підприємництва є:

- фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;
- юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

(46) Крім того, згідно зі статтею 264 Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом Сторони домовились, що вони застосовуватимуть статті 262, 263 (3) або 263 (4) цієї Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 Договору про функціонування Європейського Союзу, зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.

(47) Відповідно до Повідомлення Європейської Комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського союзу (далі - ДФЄС, Договір) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.

(48) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.

(49) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:

- (а) фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їх розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
- (б) встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.

(50) У розумінні статті 107 (1) Договору перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.

(51) На захід державної допомоги поширюється стаття 107 (1) ДФЄС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.

- (52) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.
- (53) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.

4. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ЗАХОДУ ПІДТРИМКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

4.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

- (54) Відповідно до статті 291 Податкового кодексу України юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою. Пунктом 291.4 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на відповідні групи платників єдиного податку.
- (55) Отже, отримувачі повідомленої підтримки є суб'єктами господарювання у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

4.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів

- (56) Пунктом 4 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що місцеві ресурси - рухоме і нерухоме майно, кошти місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, об'єкти їх спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад, майно, що належить Автономній Республіці Крим, управління яким здійснює Рада міністрів Автономної Республіки Крим.
- (57) Статтею 63 зазначеного Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (58) Отже повідомлена державна підтримка надається за рахунок коштів місцевих ресурсів у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

4.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

4.3.1. Встановлення загальної ставки єдиного податку

- (59) Статтею 293 Податкового кодексу України встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

- 1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 % розміру прожиткового мінімуму;
- 2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 % розміру мінімальної заробітної плати.

(60)Рішенням Криворізької МР № 2711 встановлено максимальну в межах територіальної громади міста Кривого Рогу загальну ставку єдиного податку для платників першої групи – 8 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць; для платників другої групи – 17 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць.

(61)За таких умов встановлення Криворізькою МР загальної максимальної ставки єдиного податку для платників першої групи – 8 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць; для платників другої групи – 17 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, у межах територіальної громади міста Кривого Рогу відповідає положенням Податкового кодексу України, не надає переваг суб'єктам господарювання та не містить вибіркового характеру, а отже, **не є державною допомогою суб'єктам господарювання** у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

4.3.2. Встановлення диференційованої ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах групи платників податку та встановлення пільги зі сплати земельного податку

(62)Рішенням Криворізької МР № 2711 встановлено різні за розміром ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах однієї групи платників податку (відповідно з додатком до Рішення Криворізької МР):

- 1) для першої групи платників єдиного податку – обсягом від 4 % до 8 % розміру прожиткового мінімуму;
- 2) для другої групи платників єдиного податку – обсягом від 4 % до 17 % розміру мінімальної заробітної плати.

(63)Також Рішенням Криворізької МР № 2711 встановлено пільгу зі сплати єдиного податку суб'єктів господарювання, які оформили трудові відносини з 10 найманими працівниками (II група платників податку), та осіб з інвалідністю, які самостійно здійснюють підприємницьку діяльність (I група платників податку) – на рівні 50 % встановленої ставки.

(64)За таких умов окремі групи суб'єктів господарювання та суб'єкти господарювання, що провадять окремі види господарської діяльності, звільняються від частини звичайних витрат на сплату єдиного податку (за рахунок зниженої ставки єдиного податку в межах однієї групи платників податку та за рахунок пільги зі сплати єдиного податку), яких зазнають інші суб'єкти господарювання, що провадять діяльність за аналогічних правових та фактичних обставинах у межах територіальної громади міста Кривого Рогу. Отже, встановлення зниженої ставки єдиного податку для платників податку в окремих видах господарської діяльності (у межах однієї групи платників податку) та пільги зі сплати єдиного податку для окремих груп суб'єктів господарювання надає вибірккові переваги для провадження окремих видів

господарської діяльності у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

4.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

(65) Враховуючи викладене, суб'єкти господарювання (суб'єкти малого підприємництва) отримують переваги в результаті надання повідомленої підтримки у формі зниженої ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах однієї групи платників податку та у вигляді пільги зі сплати єдиного податку, що відповідно покращуватиме їх конкурентну позицію, порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність та не отримують такої підтримки. Отже, така підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

4.5. Віднесення повідомленої підтримки до державної допомоги

- (66) Підтримка, яку надає Криворізька МР на підставі Рішення Криворізької МР № 2711 у формі зниженої ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах однієї групи платників податку (а саме: менше 8 % розміру прожиткового мінімуму для платників першої групи та менше 17 % розміру мінімальної заробітної плати для платників другої групи) та у вигляді пільги зі сплати єдиного податку, спрямована суб'єктам господарювання за рахунок місцевих ресурсів, спотворює або загрожує спотворенням конкуренції, створюючи переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, отже, **є державною допомогою** у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (67) Разом із тим, враховуючи положення підпункту 1 частини другої статті 3 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», підтримка, що надається Криворізькою МР на підставі Рішення Криворізької МР № 2711 суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність із сільськогосподарського виробництва та рибальства, не є державною допомогою у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (68) Згідно з інформацією, наданою в Повідомленні, державна допомога надається з ціллю сприяння окремим видам господарської діяльності, що відповідає положенням частини першої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (69) Відповідно до отриманої від надавача інформації державна допомога надається з метою підтримки суб'єктів малого підприємництва, що відповідає положенням підпункту 1 пункту 3 Критеріїв оцінки.
- (70) Отримувачами повідомленої державної допомоги є суб'єкти малого підприємництва, що відповідає положенням пункту 4 Критеріїв оцінки.
- (71) Разом із тим програмою повідомленої державної допомоги не встановлено переліку витрат, на відшкодування яких спрямована державна допомога, та додаткових вимог щодо здійснення інвестицій, як це передбачено підпунктами 2 та 3 пункту 3 Критеріїв оцінки. Перелік витрат, передбачений підпунктами 2 та 3 пункту 3 Критеріїв оцінки, є

вичерпним. Надавач державної допомоги на свій розсуд обирає із зазначеного переліку витрати, які будуть включені до програми державної допомоги.

- (72) Програмою повідомленої державної допомоги не встановлено вимог щодо обмеження категорій отримувачів державної допомоги, як це передбачено пунктом 5 Критеріїв оцінки.
- (73) Державна допомога надається у формі зниженої ставки єдиного податку та у формі податкової пільги, що відповідає положенням пункту 6 Критеріїв оцінки.
- (74) Програмою повідомленої державної допомоги не встановлено вимог щодо сукупного розміру державної допомоги, як це передбачено пунктом 7 Критеріїв оцінки.
- (75) Програмою повідомленої державної допомоги не встановлено вимог щодо максимального розміру державної допомоги, як це передбачено пунктом 8 Критеріїв оцінки.
- (76) Крім того, відповідно до частини третьої статті 16 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» надавачі державної допомоги зобов'язані щороку, до 1 квітня наступного року, подавати Уповноваженому органу у визначеному ним порядку інформацію про чинну державну допомогу, її мету, форми, джерела, отримувачів та їхні частки у загальному обсязі наданої протягом минулого фінансового року державної допомоги у межах відповідної програми або інформацію про те, що протягом звітного року державна допомога не надавалась.
- (77) Разом із тим варто зазначити, що встановлення ставок єдиного податку органами місцевого самоврядування здійснюється згідно з нормами чинного Податкового кодексу України, який було прийнято Верховною Радою України 02.12.2010.
- (78) Відповідно до Прикінцевих та перехідних положень Закону всі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Уповноваженому органу повідомлення про програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності Законом. Чинна державна допомога, що існувала на день набрання чинності цим Законом, яка відповідно до рішення Уповноваженого органу визнана недопустимою для конкуренції, має бути приведена у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим органом, але не більш як протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом.
- (79) Отже, встановлення органами місцевого самоврядування ставок зі сплати єдиного податку є чинною програмою підтримки суб'єктів господарювання за рахунок місцевих ресурсів, яка існувала на день набрання чинності Законом, а отже, у разі приведення норм Податкового кодексу України у відповідність з вимогами Закону та положеннями *acquis* ЄС, рішення органів місцевого самоврядування щодо встановлення ставок із сплати єдиного податку, мають бути приведені у відповідність з Податковим кодексом України.
- (80) Також зазначаємо, що згідно з пунктом дев'ятим статті 1 Закону **незначна державна допомога** – державна допомога одному суб'єкту господарювання, сукупний розмір якої незалежно від її форми та джерел не перевищує за будь-який трирічний період суму, еквівалентну 200 тисячам євро, визначену за офіційним валютним курсом,

встановленим Національним банком України, що діяв на останній день фінансового року.

- (81) Частиною третьою статті 9 Закону передбачено, що не подаються повідомлення щодо, зокрема, незначної державної допомоги, якщо вона не стосується безпосередньо підтримки експортних операцій або переважного використання продукції вітчизняного виробництва порівняно з імпортованою продукцією.
- (82) Однак інформацію щодо незначної державної допомоги подає Комітету надавач такої допомоги в рамках проведення Уповноваженим органом моніторингу державної допомоги з дотриманням вимог Порядку, форм та вимог щодо подання Комітету інформації про чинну державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Комітету від 28.12.2015 № 43-рп та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 140/28270.
- (83) Отже, у разі визначення надавачем, що державна допомога у формі зниженої ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах однієї групи платників податку та у вигляді пільги зі сплати єдиного податку буде надаватися в розмірі, який не перевищує розміру незначної державної допомоги, програма державної допомоги повинна містити відповідні положення, що вказуватимуть на це.
- (84) Експертами проекту технічної допомоги Європейського Союзу «Підтримка Антимонопольного комітету України у впровадженні правил державної допомоги» підтримано аналогічну позицію.
- (85) На подання з попередніми висновками від 25.02.2019 № 500-26.15/27-18-ДД/71-спр (далі – Подання) Криворізька міська рада листом від 28.02.2019 № 3/9/1274 зазначила:
- 1) встановлення однакових розмірів ставок під час бюджетного 2019 року для суб'єктів господарювання може розцінюватись останніми як встановлення завищених вимог для підприємців і порушення вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики»;
 - 2) обсяг грошових коштів, заощаджених суб'єктами за рахунок знижених ставок єдиного податку, встановлених відповідно до рішення Криворізької міської ради від 23.05.2018 № 2711 «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва міста Кривого Рогу на 2019 рік», для однієї фізичної особи-підприємця є досить несуттєвим. Ці кошти становлять від 19,21 грн до 76,84 грн на місяць або від 230,52 грн до 922,08 грн на рік – для платників єдиного податку I групи та від 83,46 грн до 542,49 грн на місяць або від 1 001,52 грн до 6 509,88 грн на рік – для платників єдиного податку II групи. Враховуючи зазначене, Виконавчий комітет міської ради не розробляв окремої програми стосовно витрат цих коштів суб'єктами господарювання;
 - 3) за результатами опитування серед суб'єктів господарювання з'ясовано, що враховуючи той факт, що грошові кошти, заощаджені від встановленої ставки єдиного податку, є незначними, вони спрямовують їх лише на часткові витрати для провадження основного виду своєї діяльності, а саме: витрати на оплату праці, матеріали, послуги, які надаються за договором, оренду, адміністративні витрати тощо. Зазначені витрати не суперечать вимогам підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57. Також щодо державної допомоги, яка не може надаватись суб'єктам господарювання, визнаним банкрутами, повідомлено, що згідно з

вимогами Податкового кодексу України за наявності податкового боргу на кожне перше число місяця протягом двох послідовних кварталів платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату інших податків та зборів. Якщо платник податків, маючи податковий борг, не перейшов на загальну систему оподаткування, він буде виключений із реєстру платників єдиного податку за рішенням контролюючого органу (згідно з пунктом 298.2.3 статті 298 та пунктом 299.10 статті 299 Кодексу). Щодо заборгованості по єдиному соціальному внеску зауважено, що сума безспірних вимог кредитора стосовно процедури банкрутства повинна становити не менше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати згідно із Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Якщо враховувати, що розмір мінімального страхового платежу становить 918,0 грн, то заборгованості в розмірі 300 мінімальних заробітних плат можливо досягти при систематичній несплаті платником першої групи або другої групи платників єдиного податку протягом 113 років;

- 4) прохання розглянути можливість визнати підтримку суб'єктів господарювання шляхом встановлення диференційованих ставок єдиного податку в межах однієї групи платників єдиного податку залежно від виду господарської діяльності, встановлених відповідно до рішення Криворізької міської ради від 23.05.2018 № 2711 «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва міста Кривого Рогу на 2019 рік», такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

(86) Комітет надає такі спростування:

- 1) відповідно до абзацу четвертого резолютивної частини цього рішення надавач державної допомоги зобов'язаний внести зазначені зміни до програми державної допомоги у строк, передбачений пунктом 3 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»;
- 2) щодо незначної державної допомоги – надана відповідна інформація в пунктах (80)-(82) цього рішення; крім цього, зауважуємо, що під час підрахунку обсягу незначної державної допомоги, що надається суб'єкту господарювання, необхідно брати до уваги положення статті 4 Закону, відповідно до якої державна допомога полягає в передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб'єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів. Абзац перший статті 4 Закону містить невичерпний перелік форм, в яких може реалізовуватися державна допомога. Отже, з метою достовірного обґрунтування фактично наданої державної допомоги, надавачами такої державної допомоги має бути організовано облік та систематизацію інформації про фактично надану державну допомогу з урахуванням вимог статті 9 Закону;
- 3) стосовно переліку витрат, на які спрямовують державну допомогу суб'єкти господарювання, та категорій отримувачів державної допомоги (виключення певних категорій суб'єктів господарювання з числа отримувачів) зазначаємо таке. Для оцінки допустимості окремих категорій державної допомоги, зокрема для підтримки середнього та малого підприємництва, Уповноваженим органом застосовуються відповідні критерії оцінки допустимості державної допомоги для економічної конкуренції. Кабінетом Міністрів України прийнято відповідні постанови, що затверджують критерії оцінки допустимості окремих категорій державної допомоги, які серед іншого містять перелік витрат, що можуть бути відшкодовані отримувачам державної допомоги, та встановлюють вимоги до категорій отримувачів державної допомоги, як це передбачено статтею 6 Закону. Отже, для належної оцінки допустимості державної допомоги нормативно-правовий акт (сукупність актів), який передбачає надання державної допомоги

суб'єктам господарювання має містити, зокрема, перелік витрат, на які спрямована державна допомога, та вимоги щодо категорій отримувачів державної допомоги.

4) спростовується матеріалами справи.

Враховуючи викладене, керуючись статтею 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 1 розділу IX Порядку розгляду справ про державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 12 квітня 2016 року № 8-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06 травня 2016 року за № 686/28816, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

1. Визнати, що підтримка, яку надає Криворізька міська рада на підставі рішення Криворізької міської ради від 23.05.2018 № 2711 «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва міста Кривого Рогу на 2019 рік» при встановленні ставок єдиного податку для платників першої групи – 8 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць; для платників другої групи – 17 % розміру мінімальної заробітної плати, установленної законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

2. Визнати, що підтримка, яку надає Криворізька міська рада на підставі рішення Криворізької міської ради від 23.05.2018 № 2711 «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва міста Кривого Рогу на 2019 рік» суб'єктам господарювання, що здійснюють діяльність із сільськогосподарського виробництва та рибальства, **не є державною допомогою** у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

3. Визнати, що підтримка, яку надає Криворізька міська рада на підставі рішення Криворізької міської ради від 23.05.2018 № 2711 «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва міста Кривого Рогу на 2019 рік» у формі зниженої ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах однієї групи платників податку, а саме:

- менше 8 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць для платників першої групи;

- менше 17 % розміру мінімальної заробітної плати, установленної законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць для платників другої групи;

та у вигляді пільги зі сплати єдиного податку **є допустимою державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» внаслідок внесення змін до умов її надання шляхом доповнення програми державної допомоги такими умовами:

1) перелік витрат, на які спрямовуватиметься державна допомога, відповідно до підпунктів 2 і 3 пункту 3 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого

підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57;

2) розмір державної допомоги на витрати, зазначені в підпункті 1 пункту 3 резолютивної частини цього рішення, не повинен перевищувати для суб'єктів малого підприємництва до 70 відсотків сукупного розміру таких витрат;

3) державна допомога не може надаватися суб'єктам господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності;

4) умови надання державної допомоги необхідно доповнити положенням щодо визначення сукупного розміру державної допомоги, у разі коли суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, відповідно до пункту 7 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57.

Надавач державної допомоги зобов'язаний унести зазначені зміни до програми державної допомоги у строк, передбачений пунктом 3 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», та проінформувати Антимонопольний комітет України.

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Згідно зі статтею 13 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», якщо за результатами проведеної перевірки встановлено, що неналежне використання державної допомоги призвело до надання незаконної державної допомоги, Уповноважений орган здійснює розгляд справи про державну допомогу відповідно до статей 11, 12 і 14 цього Закону.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ